

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 24 ianuarie 2017 – GT/HS

(Cauza C-38/17)

(2017/C 178/02)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budai Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GT

Pârât: HS

Întrebările preliminare

Competența acordată Uniunii Europene în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor,

principiile fundamentale de drept al Uniunii ale egalității în fața legii, căii de atac efectivă și procesului echitabil, precum și

diferitele elemente ale preambulului Directivei 93/13/CEE⁽¹⁾ („[...] întrucât cele două programe comunitare privind protecția consumatorului și politica de informare au subliniat importanța protejării consumatorilor în ceea ce privește clauzele contractuale abuzive; întrucât această protecție ar trebui prevăzută de actele cu putere de lege și actele administrative care sunt fie armonizate la nivel comunitar, fie adoptate direct la acest nivel; întrucât, în conformitate cu principiul prevăzut sub titlul «Protejarea intereselor economice ale consumatorilor», astfel cum este enunțat în programele în cauză: «persoanele care achiziționează bunuri și servicii ar trebui protejate împotriva abuzului de putere de către vânzător sau furnizor, mai ales împotriva contractelor de adeziune și împotriva excluderii abuzive a unor drepturi esențiale din contracte»; întrucât se poate obține o protecție mai eficace a consumatorului prin adoptarea unor norme de drept uniforme în ceea ce privește clauzele abuzive; întrucât aceste norme ar trebui să se aplice tuturor contractelor încheiate între vânzători sau furnizori și consumatori; întrucât, prin urmare, trebuie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, *inter alia*, contractele de muncă, contractele privind drepturile de succesiune, contractele privind drepturi care intră sub incidența Codului familiei și contractele privind înființarea sau organizarea companiilor sau acordurile de parteneriat; întrucât consumatorul trebuie să beneficieze de aceeași protecție în temeiul contractelor încheiate verbal și în scris, indiferent, în al doilea caz, dacă clauzele contractuale sunt cuprinse într-unul sau mai multe documente; întrucât, cu toate acestea, în stadiul lor actual, legislațiile interne permit doar preonizarea unei armonizări parțiale; întrucât, în special, prezenta directivă nu se referă decât la clauzele contractuale care nu au fost negociate individual; întrucât statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, respectând în același timp dispozițiile tratatului, de a le asigura consumatorilor un nivel mai ridicat de protecție prin dispoziții de drept intern mai stricte decât cele din prezenta directivă; [...] întrucât contractele ar trebui redactate într-un limbaj clar și inteligibil, iar consumatorului ar trebui să i se ofere posibilitatea de a analiza toate clauzele și, în caz de dubiu, ar trebui să prevaleze interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator; [...]” și, în sfârșit,

articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din Directiva 93/13/CE

se opun unei jurisprudențe naționale cu caracter normativ care [a] și/sau b]):

- a) nu impune cocontractantului consumatorului, drept condiție de valabilitate a contractului, să permită consumatorului să ia cunoștință, în prealabil încheierii contractului, de clauzele contractuale redactate în mod clar și inteligibil, care constituie obiectul principal al contractului menționat, inclusiv cursul de schimb aplicabil plății sumelor în temeiul unui împrumut în monedă străină, astfel încât contractul să nu fie lovit de nulitate;
- b) permite cocontractantului consumatorului să nu îi comunice (de exemplu, într-un document specific) clauzele contractuale redactate în mod clar și inteligibil care constituie obiectul principal al contractului menționat decât în momentul în care consumatorul s-a angajat deja în mod irevocabil să execute contractul, fără ca această unică împrejurare să fie un motiv de nulitate a contractului?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) la
14 februarie 2017 – Gmalieva s.r.o. și alții/Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Cauza C-79/17)

(2017/C 178/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Pârâtă: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Întrebările preliminare

- 1) Un regim național de monopol asupra jocurilor de noroc trebuie considerat coerent în sensul articolului 56 și următoarele TFUE atunci când într-o procedură judiciară în care:
 - a) situația de fapt poate fi stabilită și apreciată cu ajutorul probelor prezentate de organismele publice și de persoanele private, părți în proces, precum și a faptelor notorii (a se vedea în acest sens cauza C-685/15) și
 - b) nu există obligația de a urma aprecierile juridice ale altor instanțe din acest stat care nu se întemeiază pe un control de coerență autonom (a se vedea în acest sens cauza C-589/16)

și care, cu observarea acestor precauții, este astfel prezumată că răspunde principiului unui proces echitabil prevăzut la articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

s-au constatat ca elemente esențiale împrejurările că:

- dependența de jocuri nu reprezintă o problemă a societății care să justifice intervenția statului;
- jocurile de noroc interzise nu constituie fapte penale, ci (mai des) o simplă tulburarea a ordinii în competența poliției administrative;